

66.97.745-98

De eerste en de tweede

A. meermaals op niet nader te bepalen data tussen 01 januari 1998 en 31 september 1998

als eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastreerd of geweest zijnde

_____, eigendom van :

_____, zelfstandige, geboren te _____ op

, wonende te _____

en

_____, huisman, geboren te _____ op

, wonende te _____

ingevolge akte van aankoop d.d. 16.12.1997 verleden voor notaris _____ te _____

- het verbouwen en uitbreiden van een woning, met name de achterbouw vergroot en de bestaande deur in de voorgevel dichtgemetseld en verplaatst naar de zijgevel links
- het oprichten van een houten afsluiting van ca. 20 m lang en 1,80 m à 2 m hoog
- het oprichten van een peiler met hekwerk

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

B. van 01 oktober 1998 tot 28 april 2003

voormelde bouwwerken in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22 oktober 1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening :

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

66.97.745-98

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 13/07/2004,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 84,81 euro. De Bewaarder (get.)

***   ***   ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. , advocaat te , vertegenwoordigt
beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

***   ***   ***

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een bestaande woning verbouwing- en uitbreidingswerken hebben gerealiseerd en een aantal constructies hebben opgericht en in stand gehouden.

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig

66.97.745-98

opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit, te weten 28 april 2003.

3.

Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te
, kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een natuurgebied (gewestplan ; ggk. bij K.B. van 3 april 1979).

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 20 juli 1999 werd de aanvraag strekkende tot het bijbouw van inkom, het plaatsen van houten afsluiting en pilaster met poort geweigerd.

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van van 19 januari 2000 werd het beroep niet ingewilligd.

Bij ministerieel besluit van 19 maart 2002 werd het ingesteld beroep verworpen.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

4.

Beklaagden hebben doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat éénmaal de zgn. instandhoudingwerken waren gerealiseerd, de toestand zowel zou blijven. De feiten tonen aan dat zij lichtzinnig omspringen met de wettelijke regels. De beklaagden moeten beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklaagden.

5.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gemachtigde ambtenaar van 10 september 1999.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld. Het bij decreet van 4 juni en 21 november 2003 gewijzigd artikel 149 DORO vereist niet dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering opnieuw moet overwegen of aan die wijzigingen moet aanpassen (in dezelfde zin: Cass., 23 november 2004,). Artikel 149, tweede lid DORO is nog niet in werking getreden (art. 198bis DORO).

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

66.97.745-98

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. , 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004, en ; R.v.St., , nr. , 2 april 2004, *R.W.* 2004-05, 306, noot). Er ligt geen procesverbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*, , conclusie advocaat-generaal). De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.*). De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwending (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004, . De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 19.12.2003 art. 23

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** **

66.97.745-98

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Eerste beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op **2.500 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **53.53 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op **2.500 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

